

חכמות מיכאל

לעילוי נשמת מיכאל בן איננה ז"ל

זמני השבת
18:43   חדלקת נרות
19:33   צאת השבת
20:19   רבינו תם

דבר הפרשה

חיזוק לימי הסליחות והרחמים!

אבא מתי נגיע? "אבא, מתי נגיע?" "בעוד שעה חמודי." "אבא, מתי כבר נגיע?" "הרגע אמרתי לך, בעוד שעה."

"אבא, מתי מגיעים?" "בעוד חמישים דקות."

"אבא, חמישים דקות זה יותר משעה או פחות משעה?" "פחות." "אז מתי נגיע?" "הרגע אמרתי לך, טיפת סבלנות!" "אבל כבר חיכיתי המון..."

את הדו-שיח הזה שמע כל מי שיצא לטייל עם ילדיו בחופשה האחרונה. באמת, לנו ההורים נדרשה מידה הגונה של סבלנות כדי לענות שוב ושוב על אותה שאלה. אבל דווקא עכשיו, בתחילת חודש אלול פתאום שמתי לב דווקא אל השואלים הקטנים. מאיפה הכוח לשאול את אותה שאלה שוב ושוב? למה הם לא עוצרים אחרי הפעם השנייה או השלישית? התשובה פשוטה. הילדים שואלים את אבא. ומאבא אפשר לבקש פעם ועוד פעם, את אותו הדבר, לדפוק שוב ושוב על הדלת עד שתפתח, עד שתגיע התשובה שתניח את דעתו של הקטנטן.

כששואלים מאבא לא מתביישים ולא עושים חשבונות של "לא נעים, הרי כבר אמרתי לו פעם אחת".

להפך, זה אבא שלי, הוא קרוב אלי, הכי קרוב שיש, אז הילד מרשה לעצמו לעורר שוב ושוב את אותה נקודה, בלי להתבייש.

כל התובנות האלו עלו בי לקראת תחילת אמירת הסליחות בקרב קהילות קודש הספרדים. ארבעים יום אותו דבר: אותן מנגינות ואותם פיוטים, ואפילו ביום כיפור חוזרים על הסליחות האלו עצמן, ורק משנים קצת את הסדר.

בדור המהיר שלנו, שבו דבר רודף דבר, לעשות את אותו דבר במשך ארבעים יום, זו נראית משימה קשה ביותר.

ואז נזכרתי בילד, ששאל ומבקש שוב ושוב, עד שהשער נפתח, עד שהלב נפתח. הוא שואל כי הוא בן, ומי ששומע אותו הוא אביו. הבן אינו מתעייף, הוא שואל שוב ושוב עד שלאבא עולה חיוך קטן בזווית הפה, והוא לוחש לאמא: "ראית איזה עקשן קטן גידלנו, תראי איך הוא לא מוותר". וכך גם אנו, למרות כל מה שעבר עלינו במשך כל השנה, כל הנפילות והטעויות, הדרכים הרחוקות שבחרנו ללכת בהן והמקומות שבהם שכחנו את הנשמה שלנו ואת מי שנטע אותה בנו - אנחנו באים בחודש אלול, ומבקשים להיפגש ולהתחדש. כל יום אנו מבקשים זאת מחדש, כי אנחנו מבקשים מאבא. בהתחלה זה קשה, אולי אנחנו בעצמנו לא מספיק בטוחים שבאמת תהיה פגישה, אך בכל פעם שעומדים ואומרים את פיוטי הסליחות, עוד קליפה מתקלפת ועוד מסך מוסר, רוח חן ותחנונים עוטפת את הכל ומביאה בכנפיה רחמים גדולים.

"ראיתם את העקשנים שלי? ראיתם איך כל יום הם באים ומבקשים להיפגש?" כך משתבח בנו הקב"ה בפני פמליא של מעלה.

ואז, אם מעמיקים קצת, רואים שבעצם הפנייה והבקשה טמון אושר רב. כמו שריר רפוי שזמן רב לא נעשה בו שימוש, אנחנו מתחילים לאמן אותו מחדש, לאמן את שריר הבקשה והפנייה אל ה', ותחושת שייכות ושמחה וקשר מחודש צפה ועולה דווקא מתוך הבקשה שכל כך חוזרת על עצמה. "אבא, מתי נגיע? מתי שוב נפגש?" "עוד מעט חמוד, עוד קצת, אתה צריך לבקש עוד."

"אבא כבר הגענו? אנחנו קרובים?"

"אנחנו קרובים מאוד, רק תמשיך לבקש, קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת!"

אם אנו נרגיש שאנו בעצם מבקשים סליחה מאבא, שמבין אותנו, שאוהב אותנו, שידוע כמה קשה לנו להילחם ביצר הרע. ממילא אנחנו לא נתבייש לבקש ממנו שוב ושוב. סלח לנו אבינו כי חטאנו... (הרב יצחק לסרי שליט"א).

לבקש סליחה...

בין אדם לחברו

כתב רבי חיים פלאג'י זצ"ל: "מי שאינו מעביר שנה מלבו ביום הכיפורים, אין תפילותו נשמעת ואינה מתקבלת"... ומקורו **בזהר הקדוש!**

הנה באתי אני הקטן לעורר גם את עצמי ולא לחכות לרגע האחרון, כבר עכשיו לעשות חשבון נפש עם עצמנו וכל מי שיש לו דין ודברים עם אחד מעם ישראל כבר עכשיו יילך ויעשה את הכל אבל את הכל לעשות שלום, בין אח לאח, בין חבר לחבר, בין חברה לחברה, בעל ואשתו, גיסיים, גיסות, חמה וכלה, איפה אנחנו חודש אלול לא נשאר עוד הרבה ליום הדין, נוריד להכבוד שלנו, לא משנה מה היה נמחק את הכל העיקר שלא יהיה אחד מעם ישראל שיקפיד עליו.

בואו נחשוב כמה אנו טורחים ללכת לסליחות, לתפילות, התרת נדרים ומה אנחנו לא מוכנים לוותר אחד לשני איפה זה נשמע, **אנחנו פשוט לא בכיוון!**

הנה כמה הנהגות מהרב חיים רבי שליט"א

השם יתן לו רפואה שלמה:

לא לומר לחבר: "אני מקפיד עליך" ולא לשמור קפידה בלב. והעובר על כך, יש לו בעיה בהלכה עם לאו של "לא תטור" ובעייה באמונה שמייחס את הצער לחבר ולא לה' יתברך.

להתפלל על האנשים שעשו לו צרות

שיהיה להם הצלחה וכל טוב.

לא להיות אכזרי כשמבקשים ממנו מחילה, אלא למחול מהר בלב שלם (או"ח סי' תר"ו ס"א).

על כבוד אחרים, ובפרט על כבוד תלמידי חכמים וגדולי תורה חייבים לזעוק ולמחות, ורק על כבוד עצמו צריך להעביר ולמחול. ויעשה כן בחכמה, כדי שתהיה תועלת במחאה ויצמח מכך חיזוק. ולולא כן, עדיף לשתוק, שעשוי הוא במחאתו להכעיס את השני ולגרמו לו לזלזל יותר.

מעשה ברבינו המשגיח רבי יחזקאל ליינשטיין זצ"ל, שהיה קשה לו לסלוח על ענין מסוים שציערו אותו מאד, ולמד שבועיים מוסר עד שאמר לאותו אדם שהוא מוחל לו בלב שלם.

שו"ת עם הרב מוצפי שליט"א

- בשבת, לפני ברכת המוציא, מלבד פסוק "עני כל אליך ישרו", האם מורנו הרב נוהג להוסיף תוספת מיוחדת לשבת? (כגון "ברוך מקדש השבת")?
- נהג מור אבי זלה"ה לומר עיני כל... ברוך מקדש השבת וישראל.
- יהודי "לא שומר שבת" שצילם סרטון בשבת והעלה אותה לרשת האם מותר לצפייה? אסור לחלוטין, כיוון שנהנה ממלאכת שבת.
- אדם שישן על שולחן או סטנדר למשך שעה בכוונה לישון חשיב שינת קבע לעניין נ"י ברכות התורה וכאי גוונא? לא ציינת באיזה שעה מהיממה? אם ביום נטילה ללא ברכה. בלילה נטילה בברכה, ולברך ברכת התורה.
- לגבי הקללות בתורה האם יש עניין לא לעלות את העלייה והאם גם שהגבאי מזמין אותך? חלילה לחשוש מכך, מהעוונות יש לפחד ולא מעליה לתורה.
- חשקה נפשי לקנות מגבעת לכבוד שבת אני בעל בית מתפלל בבית מדרש גם של בעלי בתים והם יותר זמן ממני בתשובה חלקם אף עם משפחות מרובות ילדים והם לא כובשים ואני חושש ליוהרה?
- אם רובם לא חובשים, אל תקנה, ותשאיר זאת לבני התורה.
- שכנים מעשנים בחדר מדרגות, ביקשנו יפה עשרות פעמים אך ללא הבנה, הבית מסריח מריחות, הזמנו משטרה, שהביאה להם אזהרה, הם ממש נבהלו (מבוגרים) אך למדו לקח, אשתי חוששת מקפידה. הם המזיקים, ואתם חוששים???

נבקש מקוראי העלון להתפלל לרפואתו של הרב בן ציון מוצפי בן טוביה!

בדיחודע....

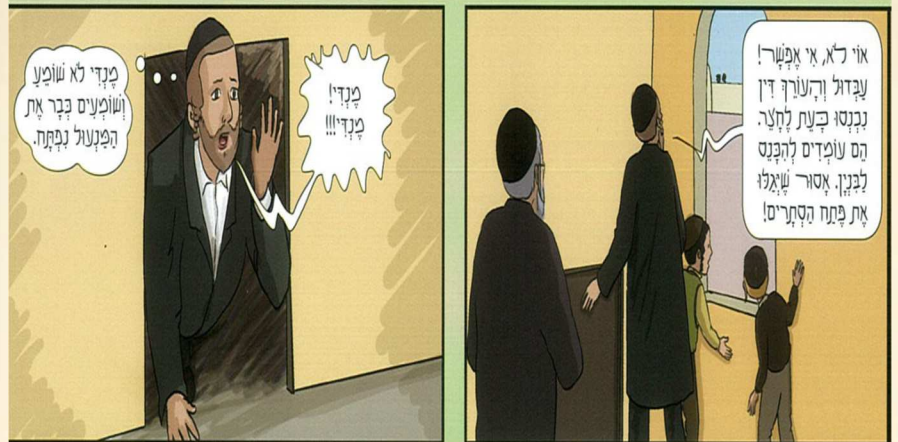
האישה יומיים במטבח, מבשלת, אופה...
סך הכל הכינה עשרים ושש סוגי סלטים,
ארבע סוגי דגים,
כמה סוגי בשר, פשטידות, עוגות,
ריבות, ומנות לקינוח...
יומיים של עבודה במרץ – טוב...
יושבים לאכול כל המשפחה.
אז כמובן האישה, אחרי יומיים שהיא
הכינה וטרחה,
מחכה לשמוע משהו מבעלה.
מה אומר לה בעלה: "נו, איך האבטיח
שקניתי?"

לקראת שבת המלכה
אישה נתקעה עם נרות שבת
אז שאלה את בעלה "החכם"
"תגיד לי, יש לי רק נר אחד להדליק
עכשיו בערב שבת,
אולי אני אשים מראה ואז יהיו לנו 2
נרות, אחד על השולחן, והשני
במראה!"
אומר לה הבעל:
"כן, אבל אם תשימי מראה, אז יהיו שני
נשים,
ואז צריכים ארבע נרות"

חידודון

למי שייך הקרקע של הר
גריזים והר עיבל?

פתרון מעלון קודם - מי נקרא על שם
'עוגה'? עוג מלך הבשן. כמובא
בתוספות במסכת נדה (ס"א. בשם
המדרש), שגוג מצאו לאברהם אבינו
שהיה עומד בגרנות לתקן עוגות
לפסח, ולכן נקרא עוג, על שם עוגות
מצות. (מתוך הספר ופריו מתוק
הגאון הרב יצחק זילברשטיין מאת
הרב ארז חזני.)

סיפור לשבת

ללמוד לחיות עם הנסיונות ולקבל באהבה!

אדם שהוא איש תורה זה לא רק שהוא מקיים ועושה, אדם שהוא איש תורה נהיה לו שכל אחר מהאנשים שברחוב, הוא מוכן לחיות עם הסבל. אך אדם שהוא לא איש תורה לא מוכן לחיות עם הסבל, יש לו קצת בעיות עם אשתו, מיד הוא רוצה להתגרש. אשתו קצת לא עושה את רצונו, מיד הוא רוצה להשליך את כל חיי הנשואים שלו. אדם שהוא איש תורה יודע לחיות עם סבל, הוא לא בא בטרוניה כלפי מעלה ח"ו בשעה שיש לו חשך, כשיש לו סבל.

מספר אחד ממשותפי שיעורי הרב עמרמי-אני רוצה לומר לכולם שזכיתי שהרב שינה לי את החיים. אני רוצה לספר סיפור שקרה לי ממש עכשיו. יש לי כבר במשך שנים שיעור קבוע בכל יום רביעי בערב בנושא של שלום בית. מקצועי אני שף באולם אירועים בק. מלאכי, לפני שבוע בערך מישהו מהשיעור עשה אצלי ברית באולם שלי. לאחר הברית, כשנכנסתי לשיעור שלום בית האחרון היו בערך 50 איש בשיעור, קם איזה בחור ליד כולם וליד הרב ואמר לי: אני רוצה לומר לך משהו. אמרתי לו – בבקשה. ואז הוא אמר לי ליד כולם: הייתי בברית והאוכל שלך "על הפנים". לא ידעתי איפה לקבור את עצמי, וזה למרות שאני שף מוכר ויש לי רזומה מצוין. הוא השפיל אותי ליד כולם, וכל הנוכחים חיכו לתגובתי. אבל אז מיד נזכרתי בשיעורים של הרב עמרמי, ונזכרתי שהרב אמר שזאת מתנה משמים ושהוא רק שליח של השם. קמתי ואמרתי לו: אחי היקר אני מקבל את זה באהבה ואני אוהב אותך. כשנגמר השיעור כל האברכים והאנשים בשיעור באו אליי וביקשו שאני אברך אותם. אני מבקש לספר את זה לרב, ושהרב יספר את זה באחד השיעורים בשביל לחזק אנשים. תודה רבה. עד כאן הסיפור, ואשריו שקיים בעצמו את דברי חז"ל (שבת פ"ח:) הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה ושמחים ביסורים, עליהם הכתוב אומר, "ואהביו כצאת השמש בגבורתו". וכן אמרו (חולין פ"ט:.) אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבוים את עצמו בשעת מריבה, שנאמר "תולה ארץ על בלימה" (מתוך עלון חסדי שמואל לרב עמרמי).